

РЕШЕНИЕ

№ 7283

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8778** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Б. Г. А. срещу Решение № 1040-21-737/20.12.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/09.10.2019 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. А., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Б. А. работи по трудов договор в [фирма] от 22.08.2018 г. От лицето е представен Болничен лист № Е 20197796982, издаден на 09.09.2019г. с режим на лечение болничен и домашен-амбулаторен за периода 02.09.2019г.-08.10.2019г.

Приложение № 9, представляващо удостоверение за работни дни или работни часове през периода, е представено от осигурителя [фирма] на 02.10.2019 г.

Издадено е Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/09.10.2019 г. от ръководителя по изплащане на обезщетенията при ТП на НОИ С.-град, с което на основание чл. 40, ал. 3 от КСО и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване е отказано изплащането на парично обезщетение/помощ за нетрудова злополука. Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-737/20.12.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО-директорът на ТП на НОИ С.-град.

Решението е издадено в законоустановената писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

В § 1, ал. 1 т. 3 от ДР на КСО е дадена легална дефиниция на понятието осигурено лице. Това е физическо лице, което извършва трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за което са внесели или дължими осигурителни вноски. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Съгласно чл. 10, ал. 2 от КСО, осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо, че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена. Според чл. 9, ал. 2, т. 3 от КСО, за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски, се зачита времето на неплатения отпуск до 30 работни дни през една календарна година.

Нормата на чл. 40, ал. 1 от КСО, визира лицата, които към момента на настъпване на риска временна неработоспособност следва да бъдат осигурени. Съгласно чл. 54к от КСО, отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, и чл. 1, ал. 2 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално

осигуряване (КСО), данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г. (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злополуки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/: За всеки болничен лист осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в НОИ удостоверение по образец съгласно приложение № 9 с данни относно правото на парично обезщетение. За лицата, осигурени по повече от едно правоотношение/основание за осигуряване при един осигурител, за всеки болничен лист се представят отделни удостоверения за всяко от правоотношенията/основанията за осигуряване.

От осигурителя [фирма] е представено удостоверение приложение № 9 към НПОПДОО. Съдът приема, че относимо към правото на изплащане на парично обезщетение/помощ за нетрудова злополука за жалбоподателя е дали същият е осигурено лице. За да е осигурено лице, следва да има осигурително правоотношение. Според правната теория, едната страна по осигурителното правоотношение е осигуреното лице – лицето, което има право на осигурителни престации при наличието на установените в закона условия (винаги конкретно физическо лице). Другата страна е осигурителят – този, който участва в поемането на риска от неблагоприятните последици при настъпването на предвидените в закона причини, като дължи парични средства в осигурителните фондове. Третата страна е тази, която свързва предходните две – осигурителният орган. При подадено удостоверение от осигурител [фирма] относно правото на изплащане на парично обезщетение по Болничен лист № Е 20197796982, издаден на 09.09.2019 г., от значение за правото на изплащане на парично обезщетение за нетрудова злополука е осигурителното правоотношение между жалбоподателя и това дружество.

В случая, оспорващият е лице с прекъснато осигуряване към момента на настъпване на временната неработоспособност, което е установено след направена проверка в информационната система на НОИ. Осигуряването на жалбоподателя е прекъснато от осигурителя [фирма] на 14.07.2019 г., а временната неработоспособност е настъпила на 02.09.2019 г., което се установява от издадения болничен лист. Съдът приема, че от събраните в хода на административното производство доказателства, не може да се направи безспорен извод, че към момента на настъпване на временната неработоспособност жалбоподателят не е бил осигурено лице, тъй като осигурителното му правоотношение е било прекъснато от осигурителя, подал удостоверение относно правото на изплащане на парично обезщетение, а не е било прекратено.

В чл. 9, ал. 2, т. 3 от КСО е предвиден императивно ограничен срок от 30 работни дни в календарната година, когато лицата продължават да имат качеството "осигурено лице" и през време на неплатения си отпуск, без да упражняват трудова дейност -

основната предпоставка за съществуване на осигурителното правоотношение. В административната преписка обаче не се съдържат доказателства ползван ли е неплатен отпуск от жалбоподателя и за какъв период. Съдът констатира, че още в жалбата си срещу издаденото разпореждане лицето е посочило, че е ползвало неплатен отпуск в размер на четири месеца, считано от 01.06.2019г. до 01.10.2019г. Изясняването на обстоятелството ползван ли е неплатен отпуск от жалбоподателя и за какъв период е относимо към преценката дали същият има право на изплащане на парично обезщетение за нетрудова злополука. Като не е обсъдил това твърдение на жалбоподателя и не е събрал доказателства в тази насока, административният орган е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК.

Съгласно чл. 35 от АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Неизпълнението от административния орган на установеното с чл. 35 от АПК задължение представлява съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на оспореното решение.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение е незаконосъобразно, а преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 10 лв. заплатена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3б състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Г. А. Решение № 1040-21-737/20.12.2019г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН]/09.10.2019г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията при ТП на НОИ С.-град.

ВРЪЩА преписката на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ С.-град, за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град да заплати на Б. Г. А., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 10 /десет/ лв., представляваща държавна такса.

Решението е окончателно на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: